el repte de la geografia

el repte de la geografia

QUIM CURBET

Caldria viure moltes vides per poder comprendre la insondable remor d'aquest planeta. Per molt que ens hi escarrassem, cada dia el volum d'informació creix i ens sobrepassa. I, malgrat tot, persistim, perquè no hi ha aturador ni alternativa. La història s'escriu sota els nostres peus amb lletres flamejants i hem d'anar fent saltirons a banda i banda si no volem entrebancar-nos amb els nostres peus.

Tot sembla haver de passar segons un guió pautat. Ja ens havien avisat fa molt de temps -els filòsofs, els sociòlegs, els demògrafs i alguns economistes-, del que podia passar i ha passat. Centenars de milers de persones, potser milions, truquen ara a la porta d'Europa per poder entrar. I què fem? Qui té la resposta? El destí d'aquest segle rau en la solució d'aquest problema i, per ara, els cridats a resoldre'l no semblen tenir la talla moral adequada.

Qui hagi llegit el llibre de Robert Kaplan on parla de la venjança de la geografia podrà comprendre millor el problema. Durant massa temps hem fet els ulls clucs a l'evidència que només els mapes ens poden explicar. Ens deien que Europa era un continent i només és una protuberància de la gran massa asiàtica. Totes les estepes, els deserts i les valls dels grans rius grocs semblen dibuixar una fletxa que apunta directament cap a nosaltres. Avui encara podem frenar una mica aquest èxode, amb murs i amb diners, però vindrà el dia en què ja no serà suficient ni una cosa ni l'altra. Serà un moment decisiu, perquè només hi ha dues alternatives, parar-los els peus amb la contundència de la força o encetar definitivament el diàleg que ens ha de portar a fusionar-nos en una nova raça, com van fer fa mil·lennis l'homo sapiens i el neandertal. Una mena d'ésser que finalment podria anomenar-se «raça humana».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/12/repte-geografia/772165.html?utm_source=rss